

מ"ת 45406/11 - עלא טבראני נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בחיפה

מ"ת 20-11-45406 ישראל נ' טבראני(עוצר)
תיק חיזוני: 4838-20
בפני כבוד השופט ניצן סילמן
עלא טבראני (עוצר)
מבקש נגד מדינת ישראל
משיבה החלטה

1. בקשה 'המשך' לבקשת לעיון חוזר.
2. כנגד המבקש הוגש כתוב אישום המיחס לו עבירה של החזקת כק"ג קוקאין. במקור- לא הייתה מחלוקת בדבר קיום תשתיית ראייתית, ובהסכמה נעצר המבקש (10/12/20).
3. המבקש מנהל משפטו; ביום 21/11/8 בחלוף מעלה משנה ממועד הגשת כתוב האישום גם העיר כב' בית המשפט העליון כי יש לעשות מאיץ 'לubboot' המועדים (בש"פ 7368/21).
4. בינואר 2022 הוגשה בקשה לעיון חוזר; הבקשה נדונה בשני ראשי טענותיה וביום 25/1/22 ראייתי לדוחותה. הטעם לכך היה כי עדות אסמאא אליה סיינה הבקשה חיציה (בשאלת הקרים) מילא לא שינתה מארג הריאות בקשר לזרוי המבקש, ובנוגע לזמן סברתי כי זה מצדיק הפניה למסקיין (ונכח שההילך עדין עלול להתארך).
5. ביום 17/2/22 התקבל מסקיין שירות המבחן; שירות המבחן תרשם מאימוץ דפוסי התנהגות עבריניים, אימוץ נורמות של מעורבות בפליליים, התנהלות שלoit, ככל הנראה שימוש בחומרים משני תודעה (ה גם שה המבקש שלל זאת), מיקוד שליטה חיצוני, דפוסים אלימים ותוקפניים, העדר רתיעה מהליכים פליליים וסנקציות עונשיות, ורמת סיכון גבוהה. עוד אצין כי החלטפה הוצאה בעכו (!!) המקום בו התרחשו לכאורה האירועים נשוא האישום ועל כן לא ניתן היה לשקל כלל מערכ במקום זה.
6. ב"כ המבקש ביקש שהוות לככל צעדיםם; ביום 22/3/20 ביקש ב"כ המבקש להשמיע מערכ פיקוח וזאת חרף המלצות המסקיין; ב"כ המבקש כיוון חיציו לכך כי נוכח עברו של המבקש והעובדה כי הוא מנהל משפטו, ההמלצות השיליות אין מחות הכספי; עוד ציין ב"כ המבקש כי עדותה של אסמאא אינה עומדת בחלק ריק; אمنם העדות אינה משליפה על שאלת הזרוי אך הדריך בה נגבתה העדות, הדריך בה נוהלה החקירה ביחס לאסמאא חריגה נוספת; ב"כ המבקש הפנה לחקירה אסמאא מיום 1/3/22 (לאחר ההחלטה נשוא הבקשה המקורית), ובמיוחד לחקירה מר אין וסרמן מיום 5/1/22, אשר ציין כי 'פסול להציג לעד תמונה לפני מסדר' (עמ' 719), זה 'לא תקין', ועוד.
7. למעשה, טענת ההגנה, כי לא מדובר בקרים מסד ספציפי, אלא בנסיבות התנהגות צוות החקירה, כהגדרת ב"כ המבקש- 'התנהגות שערוריתית' שיש בה להקryn על המסד.
8. המקירה מעורר התלבטות; לכאורה- קיימת ביקורת על התנהלות צוות החקירה, ביקורת לפרטוקול, שימושה

השלכה על האמון שניתן לחתום החקירה ובתוצרייו. ברור כי אין עסקין בבדיקה בית המשפט עצמו (שאז מדובר בהכרעה) אלא בתחשות עד כלפי אחר.

.9. התחבטתי מהי משמעות הדבר; סבורי כי לא לי לעסוק בכך. אבהיר.

10. עדותה של אסמאא לעצמה אינה משנה המצד הראייתי; זיהוי המבוקש אינם נעשה על ידה; למעשה השימוש כאן בעדותה של אסמאא נועד להשליך על הרושם העולה מהתנהלות כללית של צוות החקירה.

11. רושם זה אינו בגדר 'מהפרק' קערה על פיה; לו היה מדובר בתנהלות ביחס לעד קרייטי, יכול והמציאות הייתה שונה; לעומת זאת הרושם מתיחס לעודה שאינה מהותית.

12. מהו המשקל שייתן לרושם- ביחס לכלל תוכני החקירה, הנה עניין לモותב בתיק העיקרי; לעומת זאת שופט המעצר אינו יכול לקבוע כי סיכון היזקוי עולמים על סיכון ההרשעה (זהו המבחן המרכזי בטענת קרוסום).

13. אכן, ברוי כי עצמת הראיות נחלשה לאור האמירות; אין בכך להקים מהפרק. ודוק- כדי להגיע למסקנה שיש להעדיף חלופה או למעצר מעוצר באיזו- נסיבות – נדרשת חולשה משמעותית הרבה יותר.

14. הטעם לכך כי מאפייני העוסה העולים מהתשකיר מעלים סיכון גבוהה, מצד נורמות עבריניות, מאפיינים תוקפניים, והעדר רתיעה מסנקציות עונשיות.

15. כדי להגיע למסקנה כי הנעה העת להעדרת חלופה, נדרש קרוסום מהותי יותר מאשר הרושם שהותירו דברי וסרמן.

16. אזכיר כי בעוד שלושה שבועות אמרה להידון פעמיinus הארכת המעצר בפני כב' בית המשפט העליון; שיקולו כב' בית המשפט העליון רחבים יותר, וכਮובן גם מבחינת הפסיכיקה, ראוי להוות מושמעות חלוף הזמן לכב' בית המשפט העליון (ראה בש"פ 8978/10 **אבו רומי נ' מדינת ישראל**).

17. אני רואה לקבל הבקשה לעיון חוזר.

ניתנה היום, ב' ניסן תשפ"ב, 03 אפריל 2022, בהעדך
הצדדים.